

Piatok 25. týždňa

Lk 9,18-22

Kto je pre mňa Kristus?

Venujem pozornosť Kristovi vo svojom živote?

Dvaja mladí ľudia, keď chodia už dlhší čas spolu, skôr či neskôr si musia položiť vzájomnú otázku. Kto som pre teba? Za koho má pokladaš? Som pre teba kamarát na trávenie voľného času, priateľ, partner do spoločnosti, alebo budúci manžel?

Pán Ježiš sa pýta apoštolov: „**Za koho ho pokladajú ľudia Syna človeka**“ (Lk 9,18)? Dostáva pohotovo rôzne reakcie. Ježiš sa neuspokojuje so všeobecnou odpoveďou, ktorá vyjadruje verejnú mienku ľudí, ale pýta sa učeníkov osobne. „**A vy má za koho pokladáte**“ (Lk 9,20)?

Ježiš sa pýta dnes aj nás. Za koho má pokladaš, kto som pre teba? Nie je problém dať odpoveď na otázku, čo o Kristovi hovoria dnešní ľudia. Jedni ho pokladajú za historickú osobu, iní za veľkého mysliteľa a filozofa, ktorý ovplyvnil dejiny myslenia, a ktorý si získal mnohých stúpencov, pre ďalších je predmetom kresťanskej viery. Tu máme všetci dostatok odpovedí. Horšie to asi bude s osobnou odpoveďou na konkrétnu Ježišovú otázku. Kto som pre teba osobne, čo pre teba znamenám, aké miesto mám v tvojom živote?

Odpoveďou je náš život, naše skutky a postoje. Tie sú, alebo nie sú výrazom nášho osobného vzťahu ku Kristovi. Ježiš nám v dnešnom evanjeliu ponúka príležitosť zamyslieť sa a prehodnotiť svoj vzťah k nemu.

Dlhé modlitby, náboženské vedomosti, aktivita vo farnosti ešte nemusia byť zárukou osobného vzťahu ku Kristovi. Pôsty, modlitby, návšteva kostola nie sú cieľom našej viery, to sú len prostriedky na budovanie a rast nášho vzťahu k nemu.

Ježiš nás upozorňuje na podstatu a zmysel našej viery. Viera je vzťah, vzťah dvoch osôb, dvoch bytostí. V pravom a úprimnom vzťahu túžime po priateľovej prítomnosti, po jeho slovách, po jeho objatí, často naňho myslíme. Kvôli osobe, ktorú milujeme sme schopní aj tých najväčších obiet. Kristus nám ponúka priateľstvo. Odpoveďou na jeho ponuku je náš vzťah k nemu, ktorý dáva úplne vyčerpávajúcu odpoveď na otázku dnešného evanjelia. Človeka, s ktorým sa stretnem bez vážnej príčiny raz alebo dvakrát do roka asi ťažko budem pokladať za priateľa a za človeka, na ktorom mi záleží. Presviedčať niekoho

o našej láske a svojimi skutkami a postojmi prejavovať úplnú ľahostajnosť nie je dôkazom úprimného vzťahu.

Ako je to s naším vzťahom k nemu? Dokážme Kristovi, že to s ním myslíme vážne. Ide tu o naše dobro, o našu spásu. Aj pri tejto svätej omši sa s ním stretneme v Eucharistii. Priatelia sa vždy tešia na osobné stretnutie. Využime ponúkané milosti.

Nech náš život jasne a zreteľne hovorí, kto je pre nás Kristus.

Amen.